

### ภาคผนวก 3

## มาตรการด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช

### ข้อ 1

#### วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ของภาคผนวกนี้คือ

- (เอ) คุ้มครองชีวิตหรือสุขภาพมนุษย์ สัตว์ หรือพืช ในดินแดนของภาคีแต่ละฝ่าย
- (บี) อำนวยความสะดวกต่อการค้าผลิตภัณฑ์เกษตรและอาหารที่ปลอดภัยระหว่างทั้งสองฝ่าย
- (ซี) เสริมสร้างความแข็งแกร่งให้แก่ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐบาลไทยและเปรูที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับเรื่องที่ครอบคลุมในภาคผนวกนี้ และเพิ่มความเข้าใจร่วมกันในกฎระเบียบและขั้นตอนการดำเนินงานของภาคีแต่ละฝ่าย และ
- (ดี) เสริมสร้างความแข็งแกร่งให้แก่การทำงานร่วมกันระหว่างคู่ภาคีและองค์กรระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง ในการปฏิบัติตามความตกลงต่างๆ หรือพัฒนามาตรฐาน แนวทาง และข้อเสนอแนะระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อยู่ภายใต้ภาคผนวกนี้

### ข้อ 2

#### คำนิยาม

สำหรับภาคผนวกนี้ ให้ใช้คำนิยามภายใต้ภาคผนวก เอ ของความตกลงว่าด้วยมาตรการด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช

### ข้อ 3

#### ขอบเขต

1. ภาคผนวกนี้ให้ใช้บังคับกับมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชทั้งหมดของภาคีแต่ละฝ่าย ซึ่งอาจมีผลกระทบโดยตรงหรือทางอ้อมต่อการค้าผลิตภัณฑ์เกษตรและอาหารระหว่างคู่ภาคี
2. ภาคผนวกนี้ให้ใช้บังคับกับ
  - (เอ) มาตรฐานเกษตรและอาหารอื่นทั้งหมด ที่เกี่ยวกับการค้าผลิตภัณฑ์เกษตรและอาหารที่มีการค้าระหว่างคู่ภาคี
  - (บี) การประเมินผู้ผลิตหรือกระบวนการผลิตผลิตภัณฑ์เกษตรและอาหารที่ส่งออกจากภาคี

### ภาคผนวก 3

ฝ่ายหนึ่งไปยังภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง และ

(ซี) การประเมินระบบการควบคุม การตรวจสอบ และการอนุญาตอย่างเป็นทางการ  
ที่เกี่ยวกับสินค้าเกษตรและอาหารที่ดำเนินการโดยคู่ภาคี

#### **ข้อ 4**

#### **สิทธิและพันธกรณี**

คู่ภาคียืนยันถึงสิทธิและพันธกรณีของตนที่มีอยู่ในส่วนที่เกี่ยวข้องซึ่งกันและกันภายใต้ความตกลงว่า  
ด้วยมาตรการด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช

#### **ข้อ 5**

#### **การประสานให้สอดคล้องกัน**

1. คู่ภาคีจะต้องพยายามดำเนินการเพื่อทำให้มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช และ  
มาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารอื่น ๆ สอดคล้องกันให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ตามที่กำหนดไว้  
ภายใต้ข้อ 3 ของความตกลงว่าด้วยมาตรการด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช
2. คู่ภาคีจะต้องใช้มาตรฐาน แนวทาง และข้อเสนอแนะระหว่างประเทศ เป็นพื้นฐานในการ  
ยอมรับและใช้มาตรการด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช หากไม่มีหรือไม่สามารถให้การปกป้องใน  
ระดับที่ประเทศผู้นำเข้าต้องการ คู่ภาคีอาจใช้มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชที่ตนเห็นว่า  
เหมาะสมตามเหตุผลทางวิทยาศาสตร์

#### **ข้อ 6**

#### **ความเท่าเทียมกัน**

1. คู่ภาคียอมรับว่า หลักการของความเท่าเทียมกันตามที่กำหนดไว้ในข้อ 4 ของ  
ความตกลงว่าด้วยมาตรการด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชที่ใช้กับมาตรการด้านสุขอนามัยและ  
สุขอนามัยพืช และมาตรฐานเกษตรและอาหารอื่น ๆ ก่อให้เกิดประโยชน์ร่วมกันสำหรับประเทศผู้  
ส่งออกและนำเข้า

### ภาคผนวก 3

2. คู่ภาคีจะต้องปฏิบัติตามกระบวนการเพื่อกำหนดความเท่าเทียมกันของมาตรการด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช และมาตรฐานเกษตรและอาหารอื่น ๆ รวมถึงกระบวนการควบคุม การตรวจสอบ และการอนุญาต ที่พัฒนาโดยคณะกรรมการด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช และ คณะกรรมการโคเด็กซ์แอลิเมนต์แทเรียส องค์การโรคระบาดสัตว์แห่งโลก และอนุสัญญาอารักขา พืชระหว่างประเทศ ตามที่มีการแก้ไขเป็นระยะ
3. คู่ภาคีจะต้องพยายามที่จะจัดทำความตกลงด้านการยอมรับความเท่าเทียมของมาตรการ ด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช เพื่อที่จะทำให้การค้าของสินค้าที่อยู่ภายใต้มาตรการด้าน สุขอนามัยและสุขอนามัยพืชมีความสะดวกมากขึ้น และส่งเสริมความเชื่อมั่นร่วมกันระหว่าง หน่วยงานรับผิดชอบหลักของทั้งสองฝ่าย
4. การปฏิบัติตามโดยผลิตภัณฑ์อาหารส่งออกที่ได้มาตรฐานอาหารซึ่งได้รับการยอมรับว่าเท่า เทียมกันกับมาตรฐานอาหารของภาคีผู้นำเข้า จะต้องไม่ไปบดบังความจำเป็นที่ผลิตภัณฑ์นั้น จะต้องสอดคล้องกับข้อกำหนดภาคีบังคับอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องของภาคีผู้นำเข้า
5. เมื่อใดก็ตามที่ความตกลงด้านความเท่าเทียมอยู่ในระหว่างการเจรจา และยังไม่มีการอนุมัติ ขั้นสุดท้าย คู่ภาคีจะไม่สามารถหยุดหรือใช้เงื่อนไขด้านสุขอนามัยและ/หรือสุขอนามัยพืชที่เคร่งครัด มากกว่าที่บังคับใช้อยู่ในการค้าระหว่างกัน ยกเว้นในกรณีที่เกิดขึ้นจากสถานการณ์ฉุกเฉินด้าน สุขอนามัยและสุขอนามัยพืช

### **ข้อ 7**

#### **การประเมินความเสี่ยง**

#### **และการกำหนดระดับการป้องกันด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชที่เหมาะสม**

1. มาตรการด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชจะต้องอยู่บนพื้นฐานของการประเมิน สถานการณ์ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นต่อชีวิตและสุขภาพของมนุษย์ สัตว์ และพืช โดยพิจารณาถึงเทคนิค การประเมินความเสี่ยงที่พัฒนาโดยองค์การระหว่างประเทศที่เชื่อถือได้ เพื่อให้มาตรการที่ใช้มีการ ป้องกันในระดับที่เหมาะสม

### ภาคผนวก 3

2. เมื่อภาคีใดภาคีหนึ่งตัดสินใจที่จะจัดทำการประเมินความเสี่ยงสำหรับสินค้าไดสินค้าหนึ่ง ซึ่งมีการค้าที่คล่องตัวและเป็นปกติ ภาคีนั้นจะไม่สามารถยับยั้งการค้าสินค้าที่ได้รับผลกระทบนั้น ยกเว้นในกรณีที่มีสถานการณ์ฉุกเฉินด้านมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช

#### **ข้อ 8**

#### **การยอมรับเขต/พื้นที่ปลอดศัตรูพืชหรือโรคพืชและสัตว์ และพื้นที่ที่มีระดับศัตรูพืชและสัตว์หรือโรคพืชและสัตว์ต่ำ**

คู่ภาคีจะต้องให้ประกันว่า มาตรการด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชของตนมีการปรับใช้ตามเขต/พื้นที่ปลอดศัตรูพืชและสัตว์หรือโรคพืชและสัตว์ และพื้นที่ที่มีระดับศัตรูพืชและสัตว์หรือโรคพืชและสัตว์ต่ำ ซึ่งได้รับการยอมรับหรืออยู่บนพื้นฐานของหลักเกณฑ์หรือแนวทางขององค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง ตามข้อบทภายใต้ข้อ 6 ของความตกลงว่าด้วยมาตรการด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช เพื่อความมุ่งหมายนี้ หากมีการร้องขอ ประเทศผู้นำเข้าจะต้องสามารถเข้าถึงข้อมูลในด้านการตรวจสอบ การทดสอบ และกระบวนการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ประเทศผู้นำเข้าจะต้องตัดสินใจอย่างเหมาะสม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการอำนวยความสะดวกทางการค้าสองฝ่าย

#### **ข้อ 9**

#### **กระบวนการการควบคุม การตรวจสอบ และการอนุญาต**

1. การดำเนินกระบวนการการควบคุม การตรวจ และการอนุญาตจะต้องไม่เป็นข้อจำกัดที่บิดเบือนการค้าระหว่างคู่ภาคีอย่างแสบแฝง และจะต้องดำเนินการตามภาคผนวก ซี ของความตกลงว่าด้วยมาตรการด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช และมาตรฐาน แนวทาง และข้อเสนอแนะระหว่างประเทศที่จัดทำขึ้นโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามความตกลงดังกล่าว และถ้าไม่มี ประเทศผู้นำเข้าจะต้องแจ้งกระบวนการที่ใช้ ซึ่งจะต้องไม่เป็นอุปสรรคที่ไม่เหมาะสมต่อการค้า
2. ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาดใดๆ โดยประเทศผู้นำเข้า ซึ่งเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงกระบวนการด้านการควบคุมและการตรวจที่ไม่มีเหตุผลทางเทคนิค จะถือเป็นอุปสรรคต่อการค้าที่ไม่เหมาะสม

### ภาคผนวก 3

#### ข้อ 10

#### ความโปร่งใส

1. คู่ภาคีจะต้องแจ้งมาตรการด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชของตนต่อจุดประสานงานของอีกภาคีหนึ่งอย่างน้อย หกสิบ (60) วันก่อนการใช้
2. การขยายกรอบเวลาใดก็ตามที่ใช้โดยภาคีใดภาคีหนึ่งจะต้องรายงานให้อีกภาคีหนึ่งทราบทันที
3. ในกรณีของความเร่งด่วนหรือสถานการณ์ฉุกเฉินที่แสดงให้เห็นอย่างเหมาะสม คู่ภาคีอาจใช้มาตรการหรือกฎที่ปรากฏอยู่ในย่อหน้าข้างต้น โดยไม่ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดเรื่องกรอบเวลา ในกรณีนี้ คู่ภาคีจะต้องแจ้งมาตรการที่จะใช้ต่ออีกภาคีหนึ่งภายในห้า (5) วัน
4. เมื่อใดก็ตามที่ภาคีใดภาคีหนึ่งใช้หรือมีเจตจำนงที่จะใช้มาตรการใดมาตรการหนึ่ง ภาคีนั้นจะต้องให้อีกภาคีอีกฝ่ายหนึ่งแสดงข้อคิดเห็นต่อมาตรการนั้น เมื่อมีการร้องขอ โดยปราศจากการเลือกปฏิบัติ และจะต้องรับฟังความคิดเห็นเหล่านั้น
5. คู่ภาคีจะต้องให้ความร่วมมือ เมื่อมีการแจ้งการนำเข้าสินค้าที่ไม่เป็นไปตามพิธีสารสำหรับสินค้าที่จะต้องมีการใช้มาตรการด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช หรือข้อกำหนดด้านมาตรฐานอาหาร โดยให้เป็นไปตามแนวทางขององค์กรระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องหากมี โดยเฉพาะในกรณีที่มีการนำเข้าสินค้าที่ไม่เป็นไปตามพิธีสารเกิดขึ้น ประเทศผู้นำเข้าจะต้องแจ้งประเทศผู้ส่งออกเกี่ยวกับรายละเอียดของสินค้า เว้นแต่หากกฎหมาย กฎระเบียบ หรือนโยบายกำหนดไว้โดยเฉพาะ ประเทศผู้นำเข้าจะต้องหลีกเลี่ยงการระงับการค้าโดยมีเหตุจากสินค้าเพียงหนึ่งเดียวการขนส่ง แต่จะต้องติดต่อประเทศผู้ส่งออกในโอกาสแรก เพื่อยืนยันว่าปัญหาเกิดขึ้นอย่างไร และคู่ภาคีจะต้องหารือเกี่ยวกับวิธีการแก้ปัญหาที่จะต้องดำเนินการโดยประเทศผู้ส่งออก เพื่อสร้างความเชื่อมั่นว่า การขนส่งในเที่ยวต่อไปจะไม่ได้รับผลกระทบ

### ภาคผนวก 3

#### ข้อ 11

#### หน่วยงานที่รับผิดชอบและจุดประสานงาน

1. คู่ภาคียอมรับความสำคัญของความสัมพันธ์ในการทำงานที่ใกล้ชิดและมีประสิทธิภาพระหว่างคู่ภาคี ในการบรรลุวัตถุประสงค์ตามภาคผนวกนี้ คู่ภาคีจะต้องส่งเสริมการสื่อสารที่จะยกระดับความสัมพันธ์ในปัจจุบันและอนาคตระหว่างหน่วยงานที่รับผิดชอบของกันและกัน
2. หน่วยงานที่รับผิดชอบสำหรับเรื่องภายใต้ขอบเขตของภาคผนวกนี้ ได้แก่
  - เอ) ในกรณีของเปรู หน่วยบริการด้านสุขภาพสัตว์และพืช กระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงการผลิต และ
  - บี) ในกรณีของไทย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
3. หน่วยงานที่รับผิดชอบจะต้องแต่งตั้งจุดประสานงานเพื่อสื่อสารในเรื่องทั้งหมดที่เกิดขึ้นภายใต้ภาคผนวกนี้ แต่ละภาคีจะต้องแจ้งให้อีกภาคีหนึ่งทราบโดยทันที เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงหน่วยงานที่รับผิดชอบหรือจุดประสานงาน ตั้งแต่วันที่ทำพิธีสารฉบับนี้ จุดประสานงานของไทย ได้แก่สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ และสำหรับเปรู จุดประสานงาน ได้แก่หน่วยบริการด้านสุขภาพสัตว์และพืช

#### ข้อ 12

#### คณะกรรมการร่วม

คู่ภาคีจะต้องจัดตั้งคณะกรรมการร่วม ประกอบด้วยผู้แทนจากคู่ภาคี ซึ่งจะต้องประชุมกันภายในหนึ่งปี ของการบังคับใช้พิธีสารฉบับนี้ และอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งหลังจากนั้น หรือตามที่คู่ภาคีตกลงร่วมกัน คณะกรรมการร่วมจะพิจารณาเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามภาคผนวก และ

- เอ) จัดตั้งคณะทำงานด้านเทคนิค หากจำเป็น ซึ่งอาจประกอบด้วยผู้แทนในระดับผู้เชี่ยวชาญของคู่ภาคีตามที่ได้ตกลงกัน เพื่อระบุ ข้างถึง และพยายามที่จะแก้ไขปัญหาด้านเทคนิคและวิทยาศาสตร์ที่เกิดขึ้นจากภาคผนวกนี้ ในกรณีที่เรื่องเหล่านี้ไม่สามารถแก้ไขได้ในระดับของคณะทำงานด้านเทคนิคที่จัดตั้งขึ้น ปัญหาดังกล่าวจะถูกรายงานไปที่คณะกรรมการร่วม เพื่อให้ได้ข้อสรุปที่ยอมรับร่วมกันได้ โดยกระทบกระเทือนการค่าน้อยที่สุด
- บี) ริเริ่ม พัฒนา และทบทวนการปฏิบัติตามข้อตกลงด้านเทคนิค ซึ่งรวมถึงกระบวนการประสานให้สอดคล้องกัน ความเท่าเทียม การควบคุม การตรวจ และการอนุญาต ซึ่งอธิบายเพิ่มเติม

### ภาคผนวก 3

ข้อบทของภาคผนวกนี้ เพื่ออำนวยความสะดวกทางการค้าระหว่างคู่ภาคี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในผลิตภัณฑ์เกษตรและอาหาร

ซี) ทบทวนและประเมินความก้าวหน้าของแต่ละภาคีในการเข้าสู่ตลาดสินค้าที่แต่ละภาคีมีความสนใจ และแก้ไขข้อตกลงเพื่อปฏิบัติการระหว่างกัน ตามที่ได้ตกลงกัน ตามความจำเป็น

ดี) สร้างความเข้มแข็งด้านความร่วมมือทางเทคนิคในด้านมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช

#### **ข้อ 13**

##### **ความร่วมมือทางวิชาการ**

คู่ภาคีตกลงที่จะพัฒนาและส่งเสริมความร่วมมือทางวิชาการระหว่างกัน และเพื่อสนับสนุน การบริการของแต่ละภาคีผ่านองค์การระหว่างประเทศหรือระดับภูมิภาคที่เชื่อถือได้ เกี่ยวกับมาตรการด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช

#### **ข้อ 14**

##### **การหารือและการระงับข้อพิพาท**

1. ในกรณีที่ภาคีใดภาคีหนึ่งพิจารณาว่า มาตรการมาตรฐานด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช หรือมาตรฐานด้านอาหารมาตรฐานใดมาตรการหนึ่งมีผลกระทบต่อการค้าระหว่างกัน และอีกภาคีหนึ่งเสนอให้มีการหารือด้านเทคนิค ให้ดำเนินการผ่านจุดประสานงาน โดยร้องขอให้มีการหารือด้านเทคนิค อีกภาคีหนึ่งจะต้องตอบสนองทันทีต่อการร้องขอสำหรับการหารือด้านเทคนิค
2. การหารือด้านเทคนิคจะต้องมีขึ้นภายในสี่สิบห้า (45) วัน หลังการร้องขอ เว้นแต่คู่ภาคีไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่น และอาจดำเนินการโดยผ่านการประชุมทางไกล ผ่านวิดีโอทัศน์ หรือผ่านวิธีการอื่น ตามที่ทั้งสองฝ่ายได้ตกลงกัน
3. วัตถุประสงค์ของการหารือด้านเทคนิค คือ การแบ่งปันข้อมูลร่วมกันและเพิ่มความเข้าใจระหว่างกัน เพื่อแก้ไขข้อกังวลต่างๆ ที่เกี่ยวกับมาตรการด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชหรือมาตรฐานด้านอาหาร ที่จะต้องหารือกัน โดยจะต้องเป็นไปตามสิทธิและพันธกรณีภายใต้ความตกลงว่าด้วยมาตรการด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช

### ภาคผนวก 3

4. เรื่องที่เกิดขึ้นภายใต้ภาคผนวกนี้ที่ไม่สามารถหาข้อสรุปผ่านการหารือได้ อาจถูกนำเสนอไปยังกลไกระงับข้อพิพาทภายใต้ภาคผนวกที่ 7 ของพิธีสารนี้ โดยฝ่ายที่ฟ้องร้อง
-